

Wspomnienie o inż. Henryku Wilczyńskim

Воспоминание о инж. Генрике Вильчинском

Eng. Henryk Wilczyński, Obituary

21 stycznia 1983 r. zmarł we Wrocławiu inż. Henryk Wilczyński, nadleśniczy nadleśnictwa Zakładów Metalowych „Predom Mesko” w Skarżysku, specjalista do spraw leśnych w Ministerstwie Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego, zasłużony leśnik oraz znany i ceniony działacz Polskiego Towarzystwa Leśnego, Ligi Ochrony Przyrody i Polskiego Towarzystwa Krajoznawczo-Turystycznego.

Na Cmentarzu Komunalnym w Skarżysku Zmarłego zegnali pogrążeni w głębokiej żałobie członkowie rodziny, przedstawiciele Zakładów Metalowych w Skarżysku, Ministerstwa Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego, Zarządu Głównego PTL, Zarządu

Wojewódzkiego LOP, Zarządu Wojewódzkiego PTTK, Oddziału Radomskiego Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, Oddziału SITLiD, Świętokrzyskiego Parku Narodowego, nadleśnictw z woj. radomskiego i kieleckiego, przyjaciele, koledzy i duża rzesza mieszkańców Skarżyska.

Ostatnie słowa pożegnania wygłosili: przewodniczący Zarządu Oddziału PTL dr inż. S. Barański, nadleśniczy nadleśnictwa Ostrowiec mgr inż. W. Ścibisz i Jerzy Nowak z Oddz. PTTK w Skarżysku.

Inż. H. Wilczyński urodził się 9 listopada 1927 r. w Skarżysku, w rodzinie robotniczej. Świadectwo dojrzałości uzyskał w 1956 r., jako

ekstern, w Technikum Leśnym w Krasieczynie. Studiował zaocznie na Wydziale Leśnym SGGW w Warszawie uzyskując w 1966 r. stopień zawodowy inżyniera leśnika.

Pracę zawodową podjął w 1948 r. w nadleśnictwie Wapiennica pod Bielskiem-Białą na stanowisku p.o. leśniczego, stąd ze względów rodzinnych przeniesiony został w 1949 r. do nadleśnictwa Piła pod Końskimi, gdzie w 1952 r. awansował na stanowisko adiunkta. W 1954 r. oddelegowany został do Zakładów Metalowych w Skarżysku na stanowisko nadleśniczego, na którym pracował do końca życia. Od 1956 r. zatrudniony był także na połowie etatu w resorcie przemysłu ciężkiego, a po zmianach organizacyjnych w resorcie hutnictwa i przemysłu maszynowego, jako specjalista do spraw leśnych.

Wiedza zawodowa, jaką zdobył w swym życiu inż. H. Wilczyński, oraz koleżeństwo, życzliwość, prawość charakteru, jak również łatwość nawiązywania kontaktów osobistych z ludźmi na różnych stanowiskach i w różnych sytuacjach życiowych — zjednały Mu wielu przyjaciół i znajomych. Cechowało Go pełne zaangażowanie się w pracach społecznych PTL i LOP, a zwłaszcza przy organizowaniu sesji naukowych, wystaw fotograficznych i innych imprez. Sprawował także gorliwie funkcję społecznego fotoreportera i rejestratora na taśmie magnetofonowej zdarzeń z życia stowarzyszeń, do których należał. Był miłośnikiem i niestrudżonym propagatorem hodowli roślin ozdobnych oraz zajmował się, jako jeden z niewielu leśników na Kielecczyźnie, hodowlą cisa.

O użyteczności w pracy społecznej świadczą fakty Jego wyboru na ważne funkcje we władzach organizacji, których był członkiem. Czynności te wykonywał z powołania. Bolał nad powiększającym się skażeniem środowiska przyrodniczego i w jego obronie występował odważnie oraz zdecydowanie.

Za działalność społeczną i zawodową inż. H. Wilczyński wyróżniony został wysokimi odznaczeniami państwowymi, m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz odznakami honorowymi, medalami i dyplomami uznania kilku organizacji społecznych.

W pamięci wszystkich, którzy znali inż. H. Wilczyńskiego, zapisał się jako człowiek szlachetny, skromny, ujmujący, chętnie pomagający innym — i dobry fachowiec. Przedwczesna śmierć inż. H. Wilczyńskiego jest niepowetowaną stratą dla leśnictwa i ruchu ochrony przyrody na Kielecczyźnie oraz w kraju.

Stanisław Barański